

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Authentische Adhkaar (Bittgebete) für den Morgen und den Abend

[Ibnu-l-Qayyim sagte in 'Al-Waabilu-s-Sayyib': „Und diese sind zwischen der Dämmerung (Al-Fajr) und dem Sonnenaufgang, und zwischen Al-'Asr und dem Sonnenuntergang.“]

*

~ Die entsprechenden Ahaadiith und Transliterationen der Adhkaar sind im hinteren Teil vermerkt. ~

(1) Morgen und Abend:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوؤُكَ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوؤُكَ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

(2) (a) Abend:

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ

(b) Morgen:

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ

(3) Morgen (3 Mal):

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَرِزْقَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ

(4) Morgen und Abend (100 Mal):

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

(5) Morgen und Abend (3 Mal) :

Suurah An-Naas, Suurah Al-Falaq, Suurah Al-Ikhlaas

(6) (a) Morgen:

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

(b) Abend:

اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

(7) Morgen und Abend (3 Mal):

يَسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(8) Morgen und Abend:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَأَمِنْ رَوْعَاتِي اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي

(9) Morgen und Abend:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(10) Morgen und Abend:

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهَ وَأَنْ أَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ

(11) Morgen und Abend:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكْلِبْنِي إِلَى نَفْسِي طُرْفَةَ عَيْنٍ

(12) (a) Morgen (3 Mal):

أَصْبَحْتُ أَثْنِي عَلَيْكَ حَمْدًا وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

(b) Abend (3 Mal):

أَمْسَيْتُ أَثْنِي عَلَيْكَ حَمْدًا وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

(13) Morgen und Abend:

Ayatu-I-Kursiyy (Qur-aan 2:255)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

(14) Morgen:

أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

(15) Morgen:

رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا

(16) Morgen, nach dem Fajr-Gebet:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا

(17) Abend (3 Mal):

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

(18) Im Verlauf des Tages (nicht gebunden an den Morgen oder Abend) (7 Mal):

اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ

Ahaadiith

(1) Schaddaad bin Aus berichtete:

Der Prophet, sallaa Allaahu `alaihi wa sallam, sagte: "Die allerbeste Art, Allaah um Vergebung zu bitten, ist zu sagen:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوؤُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوؤُ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي،
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

["Allaahumma Anta Rabbi, laa ilaaha illaa Anta, khalaqtaniy wa anaa `abduka, wa anaa `alaa ahdika wa wa`dika ma-stata`tu, a `uudhu bika min sharri maa sana`tu, abuu-u laka bi ni`matika `alaiyya, wa abuu-u bidhanbiy fa-ghfir liy fa innahu laa yaghfiru-dh-dhunuuba illaa Anta." ~ Oh Allaah, Du bist mein Herr, es ist kein (anbetungswürdiger) Gott da außer Dir. Du erschufst mich und ich bin Dein Diener. Ich halte fest an meinem Bund mit Dir und an meinem Versprechen an Dich, so lange ich dies einzuhalten vermag. Ich nehme Zuflucht bei Dir vor dem Übel, das ich begangen habe und gebe in aller Dankbarkeit Deine Huld an mich zu, so wie ich meine Schuld zugebe. Vergebe mir, denn keiner ist da außer Dir, der die Sünden vergibt.]"

Der Prophet, sallaa Allaahu `alaihi wa sallam, fügte hinzu: "Wenn jemand dies während des Tages mit aufrechtem Glauben rezitiert, und am selben Tag vor dem Abend stirbt, wird er zu den Leuten des Paradieses gehören; und wenn jemand dies während der Nacht mit aufrechtem Glauben rezitiert, und in der selben Nacht vor dem Morgen stirbt, wird er zu den Leuten des Paradieses gehören."

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَرِيْدَةَ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ كَعْبِ
الْعَدَوِيِّ، قَالَ حَدَّثَنِي شَدَّادُ بْنُ أَوْسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " سَيِّدُ
الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ يَقُولَ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوؤُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوؤُ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ " . قَالَ " وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مُوقِفًا بِهَا، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ، فَهُوَ
مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِفٌ بِهَا، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ "

Sahiih Al-Bukhaariyy 80, 6379

(2) (a) ... `Abdullaah berichtete:

Wenn der Prophet – sallaa Allaahu `alaihi wa sallam – den Abend erreichte, sagte er:

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ
الْكَبْرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ

"Amsaynaa wa amsa-l-mulku li(A)llaah, wa-l-hamdu li(A)llaah, laa ilaaha illaa Allaahu wahdahu laa schariika lahu, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamdu wa huwa `alaa kulli schay-in qadiir. Rabbiy, as-aluka khayra maa fii hadhihi-l-laylati wa khayra maa ba`dahaa, wa a`uudhu bika min scharri maa fii hadhihi-l-laylati wa scharri maa ba`dahaa. Rabbiy, a`uudhu bika mina-l-kasali wa suu-i-l-kibari. Rabbiy a`uudhu bika min `adhaabin fi-n-naari wa `adhaabin fi-l-qabr."

“~ Wir haben den Abend erreicht und Al-Mulk hat den Abend erreicht li(A)llaah, und Al-Hamdu li Allaah, es gibt nichts und niemanden, der in Wahrheit das Recht hat, angebetet zu werden, außer Allaah allein, Der keinen Partner hat. Ihm ist Al-Mulk und Ihm ist Al-Hamd, und Er hat über alles die Macht. Mein Herr! Ich bitte Dich um das Gute, welches in dieser Nacht liegt, und das Gute, was nach ihr kommt. Und ich suche Zuflucht bei Dir vor dem Schlechten, welches in dieser Nacht liegt, und dem Schlechten, was danach kommt. Mein Herr! Ich suche Zuflucht bei Dir vor der Faulheit und der Senilität im Alter. Mein Herr! Ich suche Zuflucht bei Dir vor der Bestrafung im Feuer und vor der Bestrafung im Grab.”

(b) Und wenn er den Morgen erreichte, sagte er:

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ

“Asbahnaa wa asbaha-l-mulku li(A)llaah, wa-l-hamdu li(A)llaah, laa ilaaha illaa Allaahu wahdahu laa schariika lahu, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamdu wa huwa `alaa kulli schay-in qadiir. Rabbiy, as-aluka khayra maa fii hadha-l-yaumi wa khayra maa ba`dahu, wa a`uudhu bika min scharri maa fii hadha-l-yaumi wa scharri maa ba`dahu. Rabbiy, a`uudhu bika mina-l-kasali wa suu-i-l-kibari. Rabbiy a`uudhu bika min `adhaabin fi-n-naari wa `adhaabin fi-l-qabr.”

“~ Wir haben den Morgen erreicht und Al-Mulk hat den Morgen erreicht li(A)llaah, und Al-Hamdu li Allaah, es gibt nichts und niemanden, der in Wahrheit das Recht hat, angebetet zu werden, außer Allaah allein, Der keinen Partner hat. Ihm ist Al-Mulk und Ihm ist Al-Hamd, und Er hat über alles die Macht. Mein Herr! Ich bitte Dich um das Gute, welches in diesem Tag liegt, und das Gute, was nach ihm kommt. Und ich suche Zuflucht bei Dir vor dem Schlechten, welches in diesem Tag liegt, und dem Schlechten, was danach kommt. Mein Herr! Ich suche Zuflucht bei Dir vor der Faulheit und der Senilität im Alter. Mein Herr! Ich suche Zuflucht bei Dir vor der Bestrafung im Feuer und vor der Bestrafung im Grab.”

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمْسَى قَالَ "أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ". قَالَ أَرَأَيْتَ قَالَ فِيهِنَّ "لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ". وَإِذَا أَصْبَحَ قَالَ ذَلِكَ أَيْضًا "أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ"

Sahih Muslim 2723 (engl. Fassung)

(3) Juwayriyah bint Haarith – radiy Allaahu `anhaa – berichtete über den Propheten – sallaa Allaahu `alaihi wa sallam – dass er morgens ihr Haus verließ während sie bei dem Morgengebete an ihrem Gebetsplatz war. Er kam dann am Vormittag zurück und fand sie dort sitzend. So sagte er: “Bist du immer noch in derselben Position wie als

ich dich verliebt?" Sie sagte: "Ja." Der Prophet – sallaa Allaahu `alaihi wa sallam – sagte: "Ich rezitierte vier Worte dreimal nachdem ich von dir weg ging. Wenn diese aufgewogen würden gegen das, was du seit dem Morgen rezitiert hast, dann würden sie dieses überwiegen:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ
Subhaana(A)llaahi wa bihamdihi, `adada khalqih, wa ridaa nafsihi, wa zinata `arschihi, wa midaada kalimaatihi.

~ Allaah ist frei von jeglichem Mangel oder Fehler und alles Lob gebührt Ihm – so viel wie die Anzahl Seiner Schöpfung, so wie Er Selbst damit zufrieden ist, so sehr wie das Gewicht Seines Throns, und so viel wie die Tinte Seiner Worte.

وعن أم المؤمنين جويرة بنت الحارث رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم خرج من عندها بكرة حين صلى الصبح وهي في مسجدها، ثم رجع بعد أن أضحى وهي جالسة، فقال: "ما زلت علي الحالة التي فارقت عليها؟" قالت: نعم، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "لقد كنت بعدك أربع كلمات ثلاث مرات، لو وزنت بما قلت منذ اليوم لوزنتهن: سبحان الله وبحمده عدد خلقه، ورضا نفسه، وزنة عرشه، ومداد كلماته" ((رواه مسلم)).

Muslim, Riyaadu-s-Saalihiin 16, 1433

(4) Abuu Hurayrah – radiy Allaahu `anhu – sagte:

Der Gesandte Allaahs – sallaa Allaahu `alaihi wa sallam – sagte: "Wer am Morgen und am Abend hundert Mal

"سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ"

("Subhaana(A)llaahi wa bihamdihi") ~ Allaah ist frei von jeglichem Mangel oder Fehler und alles Lob gebührt Ihm.) sagt, für den wird am Yaumu-l-Qiyaamah (Tag der Auferstehung) niemand mit etwas Besserem kommen, als dem, womit er kam. Außer jemandem, der dasselbe oder mehr als das sagte."

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من قال حين يصبح وحين يمسي: سبحان الله وبحمده مائة مرة، لم يأت أحد يوم القيامة بأفضل مما جاء به، إلا أحد قال مثل ما قال أو زاد" ((رواه مسلم)).

Überliefert von Muslim, Riyaadu-s-Saalihiin 16, 1451

(5) `Abdullaah bin Imaam Ahmad zeichnete von Mu`aad bin `Abdullaah bin Khubayb auf, dass dieser berichtete, dass sein Vater sagte: "Wir verspürten Durst und es war schon dunkel geworden, als wir auf den Gesandten Allaahs – صلى الله عليه وسلم – warteten um uns im Gebet zu leiten. Dann kam er heraus und nahm mich bei der Hand und sagte: 'Sag.' Dann war er still. Dann sagte er wieder: 'Sag.' Also sagte ich: 'Was soll ich sagen?' Er sagte: "'Sag: Er ist Allaah, ein Einer.'" und die beiden Suren der Zuflucht (Al-Falaq und An-Naas, die Al-Mu`awwidhatayn) wenn der Abend anbricht und wenn der Morgen kommt jeweils drei Mal. Sie werden dir ausreichen zwei Mal jeden Tag." [Ahmad 5:312, von Schaykh Al-Albaaniyy als "hasan" eingestuft.]

Dieser Hadiith wurde auch von Abu Daawud, At-Tirmidhiyy und An-Nasaa-iiyy aufgezeichnet. At-Tirmidhiyy sagte: "Hasan sahiih gharib". [Abuu Daawud 5:320, Tuhfat Al-Ahwadhiyy 10:28 und An-Nasaa-iiyy 8:250]

An-Nasaa-iiyy zeichnete dies ebenso über eine andere Kette von Erzählern auf mit den Worten: "Sie sind dir ausreichend gegen alles." [An-Nasaa-iiyy 8:251]

قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ الْمُقَدَّمِيُّ حَدَّثَنَا الضَّجَّاجُ بْنُ مَخْلَدٍ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَيْبٍ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ بْنِ أَبِي أُسَيْدٍ عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبِيبٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ : أَصَابَنَا عَطَشٌ وَظَلَمَةٌ فَأَنْتَظِرْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِنَا فَخَرَجَ فَأَخَذَ بِيَدِي فَقَالَ "قُلْ" فَسَكَتَ قَالَ "قُلْ" قُلْتُ مَا أَقُولُ؟ قَالَ "قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ" وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ حِينَ تُمْسِي وَحِينَ تُصْبِحُ ثَلَاثًا تَكْفِيكَ كُلَّ يَوْمٍ مَرَّتَيْنِ

وَرَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالتَّسَائِيُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي ذَيْبٍ بِهِ وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَاهُ التَّسَائِيُّ مِنْ طَرِيقٍ أُخْرَى عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبِيبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ فَذَكَرَهُ وَلَفْظُهُ " تَكْفِيكَ كُلَّ شَيْءٍ

(6) (a) Abu Hurayrah berichtete, dass der Gesandte Allaahs – sallaa Allaahu `alaihi wa sallam – seine Sahaabah lehrte, indem er sagte:

Wenn einer von euch den Morgen erreicht, dann soll er sagen:

"اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ"

("Allaahumma bika asbahnaa, wa bika amsaynaa, wa bika nahyaa, wa bika namuut, wa ilayka-n-nuschuur" ~ Oh Allaah, durch Dich begehen wir den Morgen, und durch Dich begehen wir den Abend, und durch Dich leben wir, und durch Dich sterben wir, und zu Dir ist die Auferstehung.)

(b) Und wenn er den Abend erreicht, soll er sagen:

"اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ"

("Allaahumma bika amsaynaa, wa bika asbahnaa, wa bika nahyaa, wa bika namuut, wa ilayka-l-masiir" ~ Oh Allaah, durch Dich begehen wir den Abend, und durch Dich begehen wir den Morgen, und durch Dich leben wir, und durch Dich sterben wir, und zu Dir ist die Rückkehr.)

حَدَّثَنَا مُعَلَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَصْبَحَ قَالَ: اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ، وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ.

Al-Adab Al-Mufrad 1199, von Schaykh Al-Albaaniyy als sahiih eingestuft.

(7) Abu Daawud überlieferte von `Uthmaan ibn `Affaan – radiy Allaahu `anhu, dass er sagte:

Der Gesandte Allaahs – sallaa Allaahu `alaihi wa sallam – sagte: "Es gibt keinen Diener, der am Morgen jeden Tages und am Abend jeder Nacht dreimal sagt:

"بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ"

("Bismi(A)llaahi-l-ladhiy laa yadurru ma'a-smihi schay-un fi-l-ardi wa laa fi-s-samaa-i wa huwa-s-Samii'u-l-'Aliim" ~ Im Namen Allaahs, Der, in Dessen Namen auf Erden und im Himmel nichts Schaden anrichten kann. Und Er ist der All-

Hörende und All-Sehende.), außer, dass ihm kein Schaden zugefügt werden wird.“ Und Abaan wurde von einer Art halbseitiger Lähmung betroffen. Da kam ein Mann und sah ihn an. So sagte Abaan zu ihm: “Was schaust du? Wahrlich, der Hadiith ist so, wie ich ihn dir berichtete, aber ich habe es eines Tages nicht rezitiert, so hat Allaah Sein Qadar über mich gebracht.“

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، - وَهُوَ الطَّيَالِسِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزُّبَّادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي ابْنِ عُثْمَانَ، قَالَ سَمِعْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ فِي صَبَاحِ كُلِّ يَوْمٍ وَمَسَاءٍ كُلِّ لَيْلَةٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَيَضُرَّهُ شَيْءٌ " . وَكَانَ أَبَانُ قَدْ أَصَابَهُ طَرْفٌ فَجَلَّ الرَّجُلُ يَنْظُرُ إِلَيْهِ فَقَالَ لَهُ أَبَانُ مَا تَنْظُرُ أَمَا إِنَّ الْحَدِيثَ كَمَا حَدَّثْتَنِي وَلَكِنِّي لَمْ أَقُلْهُ يَوْمَئِذٍ لِيَمِضِيَ اللَّهُ عَلَيَّ قَدْرَهُ . قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ .

Jaami' At-Tirmidhiyy 3388, und er sagte: “Dieser Hadiith ist hasan sahiih ghaarib.“

(8) Ibn 'Umar berichtete:

Der Gesandte Allaahs – sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam – ließ es niemals weg, diese Ad'iyah zu rezitieren, wenn er den Abend und wenn er den Morgen erreichte:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَأَمِنْ رِجْلَيْي مِنَ اللَّهِمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْي وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي

(“Allaahumma inniy as-aluka-l-’aafiyah fi-d-dunyaa wa-l-aakhirah, Allaahumma inniy as-aluka-l-’afwa wa-l-’aafiyah fii diiniy wa dunyaaya wa ahliy wa maaliy, Allaahumma-s-tur ‘auratyy wa aamin rau’aatyy, Allaahumma-h-fadhniy min bayna yadayya wa min khalfiy wa ‘an yamiiniy wa ‘an schimaaliy wa min fauqiy, wa a’uudhu bi ‘adhamatika an ughtaala min tahtiy” ~ Oh Allaah! Wahrlich, ich bitte Dich um Wohlbefinden in dieser Welt und dem Jenseits. Oh Allaah! Wahrlich, ich bitte Dich um Vergebung und Wohlbefinden in meinem Diin, meinen weltlichen Angelegenheiten, meiner Familie und meinem Besitz. Oh Allaah! Verdecke meine Fehler und beschütze mich vor den Dingen, die ich fürchte. Oh Allaah! Bewahre mich von vor mir und von hinter mir, von meiner Rechten und meiner Linken, und von über mir. Und ich suche Zuflucht bei Deiner Herrlichkeit vor dem unerwarteten Angriff von unter mir.)

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى الْبَلْخِيُّ، حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، ح وَحَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، - الْمَعْنَى - حَدَّثَنَا ابْنُ ثَمِيرٍ، قَالَ حَدَّثَنَا عَبَادَةُ بْنُ مُسْلِمٍ الْقَزَارِيُّ، عَنْ جَبْرِ بْنِ أَبِي سَلِيمَانَ بْنِ جَبْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ، يَقُولُ لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُ هَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ حِينَ يُمَسِّي وَحِينَ يُصْبِحُ " اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي " . وَقَالَ عُثْمَانُ " عَوْرَاتِي وَأَمِنْ رِجْلَيْي مِنَ اللَّهِمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْي وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي " . قَالَ أَبُو دَاوُدَ قَالَ وَكَيْعٌ يَعْنِي الْخَسْفَ .

صحيح الألباني

Sunan Abiy Daawud 5074 (Kitab Al-Adab), von Schaykh Al-Albaaniyy als sahiih eingestuft.

(9) Abuu 'Ayyaasch berichtete, dass der Gesandte Allaahs – sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam – sagte:

“Wer am Morgen sagt:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
(Laa ilaaha illa(A)llaahu wahdahu laa schariika lahu, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamdu wa huwa 'alaa kulli schay-in qadiir. ~ Es gibt nichts und niemanden, der in Wahrheit das Recht hat, angebetet zu werden, außer Allaah allein, Der keinen Partner hat, Ihm ist Al-Mulk und Ihm ist Al-Hamd, und Er hat über alles die Macht.), der wird Lohn erhalten entsprechend der Befreiung eines Sklaven der Kinder Ismaa'ails, und es werden ihm zehn Hasanaat (gute Taten) gutgeschrieben, und es werden ihm zehn Sayyi-aat (schlechte Taten) abgezogen, und er wird um zehn Ränge ansteigen, und er wird vor dem Schaytaan beschützt bis zum Abend. Und wenn er sie am Abend sagt, so wird er dasselbe erhalten bis zum Morgen.“

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، وَوَهَيْبٌ، نَحْوَهُ عَنْ سُهَيْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ أَبِي عَائِشٍ، - وَقَالَ حَمَّادٌ عَنْ أَبِي عَيَّاشٍ، - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ "مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَانَ لَهُ عِدْلٌ رَقِيَّةً مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ وَكُتِبَ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَحُطَّ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ وَرُفِعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ وَكَانَ فِي حِرْزٍ مِنَ الشَّيْطَانِ حَتَّى يُمْسِيَ وَإِنْ قَالَهَا إِذَا أَمْسَى كَانَ لَهُ مِثْلُ ذَلِكَ حَتَّى يُصْبِحَ". قَالَ فِي حَدِيثِ حَمَّادٍ فَرَأَى رَجُلًا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا بَرَى النَّائِمُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبَا عَيَّاشٍ يُحَدِّثُ عَنْكَ بِكَذَا وَكَذَا قَالَ "صَدَقَ أَبُو عَيَّاشٍ". قَالَ أَبُو دَاوُدَ رَوَاهُ إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ وَمُوسَى الزَّمْعِيُّ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ عَنْ سُهَيْلٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ ابْنِ عَائِشٍ .

صحيح الألباني حكم

Sunan Abiy Daawud 5077, von Schaykh Al-Albaaniyy als sahiih eingestuft

(10) Abuu Raaschid Al-Hubraaniyy berichtete:

Ich kam zu 'Abdullaah ibn 'Amr und sagte zu ihm: "Erzähle mir etwas, was du vom Gesandten Allaahs – sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam – gehört hast." So zeigte er mir eine Schriftrolle und sagte: "Dies ist, was der Gesandte Allaahs – sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam – mir geschrieben hat."

So sah ich es mir an las darin, dass Abuu Bakr As-Siddiiq – radiy Allaahu 'anhu – sagte: "Oh Gesandter Allaahs! Lehre mich, was ich am Morgen und am Abend sagen kann." So sagte er: "Oh Abuu Bakr! Sag:

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهِ وَأَنْ أَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سَوْءًا أَوْ أَحْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ

['Allaahumma Faatira s-samaawaati wa-l-ardi, 'Aalima-l-ghaybi wa-sch-schahaadati, Rabba kulli schay-in wa maliikahu, asch-hadu an laa ilaaha illaa Anta, a'uudhu biKa min sharri nafsiy wa min sharri-sch-schaytaani wa schirkihi, wa an aqtarifa 'alaa nafsiy suu-an au ajurrahu ilaa muslim. ~

Oh Allaah, Schöpfer der Himmel und der Erde, Kenner des Ghayb (Unsichtbaren) und des Offenkundigen, Rabb (Herr) von allen Dingen und deren Herrscher, ich bezeuge dass es nichts und niemanden gibt, der es in Wahrheit würdig ist, angebetet zu

werden, außer Dir. Ich suche Zuflucht bei Dir vor dem Übel meiner Selbst, dem Übel des Schaytaan und seinem (Aufruf zum) Schirk, und davor, gegen mich Selbst Übel zu begehen, oder es einem Muslim anzutun.]“

At-Tirmidhiyy sagte: “Dieser Hadiith ist hasan ghariib.”

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي رَاشِدٍ الْخُبْرَانِيِّ، قَالَ أَتَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو بْنَ الْعَاصِي فَقُلْتُ لَهُ حَدِّثْنَا مِمَّا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . فَأَلْقَى إِلَيَّ صَحِيفَةً فَقَالَ هَذَا مَا كَتَبَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فَتَطَرْتُ فِيهَا فَإِذَا فِيهَا إِنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي مَا أَقُولُ إِذَا أَصْبَحْتُ وَإِذَا أَمْسَيْتُ . فَقَالَ " يَا أَبَا بَكْرٍ قُلِ "اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَوْلِيكَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهِ وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ" . قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ .

Jaami' At-Tirmidhiyy 3529

(11) Anas ibn Maalik – radiy Allaahu `anhu – berichtete, dass der Gesandte Allaahs – sallaa Allaahu `alaihi wa sallam – zu Faatimah – radiy Allaahu `anhaa – sagte: Was könnte dich davon abhalten, von mir anzuhören, was ich dir rate, und zu sagen, wenn du den Morgen erreichst und wenn du den Abend erreichst:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكْلِنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةً عَيْنٍ

["Yaa Hayyu*, yaa Qayyuumu**, bi rahmatika astaghiith, aslih lii scha-niy kullahu wa laa takilniy ilaa nafsiy tarafata 'aynin." ~ Oh Hayyu*, oh Qayyuumu**, Bei Deiner Rahmah (~ Gnade) rufe ich Dich an. Richte alle meine Angelegenheiten (zum Guten), und überlasse mich mir selbst zu keinem Augenblick.]

Überliefert von An-Nasaa-iiy im Sunan Al-Kubraa und von Schaykh Al-Albaaniyy als hasan eingestuft.

فعن أنس بن مالك -رضي الله عنه- أن رسول الله -صلى الله عليه وسلم- قال لفاطمة -رضي الله عنها-: «ما يمنعك أن تسمعي ما أوصيك به أن تقولي إذا أصبحت وإذا أمسيت: يا حي يا قيوم برحمتك أستغيث أصلح لي شأني كله ولا تكلني إلى نفسي طرفة عين [رواه النسائي في السنن الكبرى والحاكم والبخاري، وحسنه الألباني]

* "Al-Hayyu": Der Ewig-Lebende, Der immer bleibt ohne jeglichen Anfang und jegliches Ende, mit perfektem und ewig bestehendem Leben, Der niemals stirbt oder vergeht.

** "Al-Qayyuumu": Der In-Sich-Selbst-Bestehende, von Dem alles abhängig ist. Der, Der alles unterhält und ernährt, was existiert. Der, Der keinen Bedarf an irgendetwas hat, jedoch alles Existierende hat absoluten Bedarf an Ihm und braucht Ihn.

(12) (a) An-Nasaa-iyi überlieferte in 'Amalu-l-Yaum wa-l-Laylah (Nr. 576) von Abuu Hurayrah – radiy Allaahu 'anhu, dass er sagte:

Der Gesandte Allaahs – sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam – sagte:

Wenn einer von euch den Morgen erreicht, dann soll er dreimal sagen:

“أَصْبَحْتُ أُتْنِي عَلَيْكَ حَمْدًا وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ”

["Asbahtu uthniy 'alaika hamdan wa asch-hadu an laa ilaaha illaa Allaah. ~

Ich habe den Morgen erreicht, Dich preisend; und ich bezeuge, dass nichts und niemand in Wahrheit das Recht hat, angebetet zu werden, außer Allaah.].

(b) Und wenn er den Abend erreicht, dann soll er (dreimal) dasselbe sagen

“أَمْسَيْتُ أُتْنِي عَلَيْكَ حَمْدًا وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ”

"Amsaytu uthniy 'alaika hamdan wa asch-hadu an laa ilaaha illaa Allaah. ~

Ich habe den Abend erreicht, Dich preisend; und ich bezeuge, dass nichts und niemand in Wahrheit das Recht hat, angebetet zu werden, außer Allaah.].

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "إذا أصبح أحدكم فليقل :أصبحت أُنني عليك حمدا، وأشهد أن لا إله إلا الله، ثلاثاً، وإذا أمسى فليقل مثل ذلك".

Von Schaykh Muqbil in Jaami' As-Sahih (2/532) als hasan eingestuft.

(13) Ubayy ibn Ka'b – radiy Allaahu 'anhu – berichtete, dass er einen Jurn (etwas wie einen Platz zum Trocknen von Datteln) hatte, und dass etwas fehlte. So hielt er in jener Nacht Wache und fand ein Geschöpf, das einem pubertierenden Jungen ähnelte. Er begrüßte ihn mit dem Salaam und er erwiderte den Salaam. So sagte er (Ubayy): "Was bist du? Ein Jinn oder ein Mensch?" Er sagte: "Ich bin ein Jinn." Er sagte: "Gib mir deine Hand." So gab er ihm seine Hand und er sah, dass es die Hand eines Hundes war, und dass sein Haar das Haar eines Hundes war. So sagte er: "Ist dies die Gestalt der Jinn?" Er sagte: "Die Jinn wissen, dass es unter ihnen keinen Mann gibt, der stärker ist als ich." Er sagte: "So wofür bist du gekommen?" Er sagte: "Wir haben erfahren, dass du es liebst, Sadaqah (Almosen) zu geben, so wollten wir einen Anteil deiner Nahrung haben." Ubayy sagte: "Was schützt uns vor euch?" Er sagte: "Dieser Aayah der Suurah Al-Baqarah: Wer ihn rezitiert, wenn der Abend anbricht, der ist vor uns geschützt bis er den Morgen erreicht. Und wer ihn rezitiert, wenn der Morgen anbricht, der ist vor uns geschützt bis er den Abend erreicht." Als der Morgen anbrach, ging Ubayy zum Gesandten Allaahs – sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam – und berichtete ihm, was vorgefallen war. Da sagte er: "Der Üble (Al-Khabiith) hat die Wahrheit gesprochen."

Überliefert von An-Nasaa-iyi in 'Amalu-l-Yaum wa-l-Laylah (Nr. 967). Von Schaykh Al-Albaani als sahih eingestuft.

فعن أبي بن كعب رضي الله عنه أنه كان له جرنٌ فكان ينقص ، فحرسه ذات ليلة فإذا هو بدابة شبه الغلام المحتلم فسلم عليه فرد عليه السلام فقال : ما أنت جنّي أم إنسيّ قال : جنّي، قال : فناولني يدك ، فناوله يده فإذا يده يد كلب وشعره شعر كلب ، قال : هذا خلق الجن ؟ !!

قال : قد علمت الجن أن فيهم رجلاً أشد منى ، قال : فما جاء بك ؟ قال : بلغنا أنك تحب الصدقة ، فجئنا نصيب من طعامك ، قال : فما ينجينا منكم ؟ قال : هذه الآية التي في سورة البقرة : من قالها حين يمسي أجير منا حتي يصبح ، ومن قالها حين يصبح أجير منا حتى يمسي . فلما أصبح أتى رسول الله صلى الله عليه وسلم – فذكر ذلك له – فقال : ” صدق الخبيث ” .

أخرجه الطبراني في الكبير برقم (541) بإسناد جيد واللفظ له ، وأورده المنذري في الترغيب برقم (662) وأخرجه ابن حبان في صحيحه برقم (784) ، وذكره الهيثمي في المجمع برقم (17012) ، وقال : ” رجاله ثقة ” . وصححه الشيخ الألباني رحمه الله في صحيح الترغيب برقم (662) .

(14) An-Nasaa-iiy überlieferte in 'Amalu-l-Yaum wa-l-Laylah (Nr. 1, 2 und 3) und Ibnu-s-Sunniyy (Nr. 34) von 'Abdur-r-Rahmaan ibn Abzaa – radiy Allaahu 'anhu – dass der Prophet – sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam, wenn der Morgen anbrach, sprach:

”أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ”

["Asbahnaa 'alaa fitrati-l-Islaam wa 'alaa kalimati-l-Ikhlaas wa 'alaa diini nabiyyinaa Muhammadin - sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam - wa 'alaa millati Abiinaa Ibraahiima haniifan musliman wa maa kaana mina-l-muschrikiin. ~ Wir begehen den Morgen auf der Fitrah des Islaam, und auf dem Wort (~ der Bezeugung) des Ikhlaas, und auf dem Diin unseres Propheten Muhammad - sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam - und auf der Millah unseres Vaters Ibraahiim, haniifan musliman (~ der auf der wahren Religion der Anbetung von Allaahs allein war), und er war nicht einer der Muschrikuun (derer, die Allaah etwas beigesellen).]

قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ عَنْ ذَرِّ عَنِ ابْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَن أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

(15) At-Tabaraaniyy (20/355/Nr. 838) überlieferte von Al-Munaydhir – radiy Allaahu 'anhu, dass er sagte:

Der Prophet – sallaa Allaahu 'alaihi wa sallam – sagte: ”Wer beim Anbruch des Morgens sagt:

”رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا”

["Radiitu bi(A)llaahi Rabban wa bi-l-Islaami diinan wa bi Muhammadin nabiyyan." ~ Ich bin zufrieden mit Allaah als meinem Herrn, und mit dem Islaam als meinem Diin (Religion), und mit Muhammad als meinem Propheten.], den werde ich bei seiner Hand nehmen und führen, bis ich ihn in Al-Jannah eintreten lasse."

قال نبي الله صلى الله عليه وسلم : «من قال إذا أصبح : رضيت بالله ربا وبالإسلام دينا وبمحمد نبيا فإنا الزعيم لأخذن بيده حتى أدخله الجنة»

Von Schaykh Al-Albaaniyy in "Sahiihu-t-Targhiib" (Nr. 667) und in "As-Sahiihah" (Nr. 2686) als 'hasan li ghayrihi' eingestuft.

(16) Ummu Salamah berichtete, dass der Prophet – صلى الله عليه وسلم, wenn er das Subh(Fajr)-Gebet verrichtete, beim Tasliim sagte:

”اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا“

[”Allaahumma inniy as-aluka `ilman naafi’an wa rizqan tayyiban wa `amalan mutaqabbalan.” ~ Oh Allaah, ich bitte dich um nützliches Wissen, um gute Versorgung und um Taten, die von dir akzeptiert werden.]

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، حَدَّثَنَا شَيْبَانَةُ، حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي عَائِشَةَ، عَنْ مَوْلَى، لَأُمِّ سَلَمَةَ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَقُولُ إِذَا صَلَّى الصُّبْحَ حِينَ يُسَلِّمُ ” اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا “ .

Sunan Ibn Maajah: 5, Hadiith 978

(17) At-Tirmidhiyy überlieferte von Abuu Hurayrah, dass der Prophet – sallaa Allaahu `alaihi wa sallam – sagte:

Wer beim Erreichen des Abends dreimal sagt:

”أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ“

[”A'uudhu bi kalimaati(A)llaahi-t-taammaati min sharri maa khalaqa.” ~

Ich suche Zuflucht bei Allaahs perfekten Worten vor dem Übel dessen, was Er erschuf.], dem wird in dieser Nacht kein giftiger Stachel schaden können.

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ حَسَّانَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ”مَنْ قَالَ حِينَ يُمْسِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ لَمْ يَضُرَّهُ حُمَةٌ تِلْكَ اللَّيْلَةَ“ . قَالَ سُهَيْلٌ فَكَانَ أَهْلُنَا تَعَلَّمُوهَا فَكَانُوا يَقُولُونَهَا كُلَّ لَيْلَةٍ فَلِدَغَتْ جَارِيَةٌ مِنْهُمْ فَلَمْ تَجِدْ لَهَا وَجَعًا . هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ . وَرَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَى عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عُمَرَ وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سُهَيْلٍ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ

Jaami' At-Tirmidhiyy 3604, sahiih

(18) Abuu Hurayrah – radiy Allaahu `anhu – berichtete, dass der Gesandte Allaahs – sallaa Allaahu `alaihi wa sallam – sagte:

Kein Diener sucht siebenmal (am Tag) Schutz vor dem Feuer *, außer dass das Feuer sagt: ”Oh mein Herr! Wahrlich, Dein Diener Fulaan (So-und-So) hat um Schutz vor mir gebeten, so bewahre ihn vor mir.“ Und der Diener bitte nicht siebenmal um Al-Jannah ** (das Paradies), außer dass Al-Jannah sagt: ”Oh mein Herr! Wahrlich, Dein Diener Fulaan (So-und-So) hat um mich gebeten, so lasse ihn Al-Jannah betreten.“

Überliefert von Abuu Ya'laa, von Schaykh Al-Albaaniyy als sahiih eingestuft.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ” ما استجار عبد من النار سبع مرات إلا قالت النار يا رب إن عبدك فلانا استجار مني فأجره ولا سأل عبد الجنة

” سبع مرات إلا قالت الجنة يا رب إن عبدك فلانا سألني فأدخله الجنة

رواه أبو يعلى بإسناد على شرط البخاري ومسلم

وصححه الشيخ الألباني في صحيح الترغيب والترهيب

* Dhikr: “اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ” [“**Allaahumma ajirniy mina-n-naar.**” ~ Oh Allaah, bewahre mich vor dem Feuer.]

** Dhikr: “اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ” [“**Allaahumma inniy as-aluka-l-jannah.**” ~ Oh Allaah, wahrlich, ich bitte Dich um Al-Jannah.]

~

Zusammenstellung nach dem Vorbild von Abu Talhah Dawud Burbank.
Übersetzt von Maimuna Yvonne Bienas (www.quranundhadith.wordpress.com)